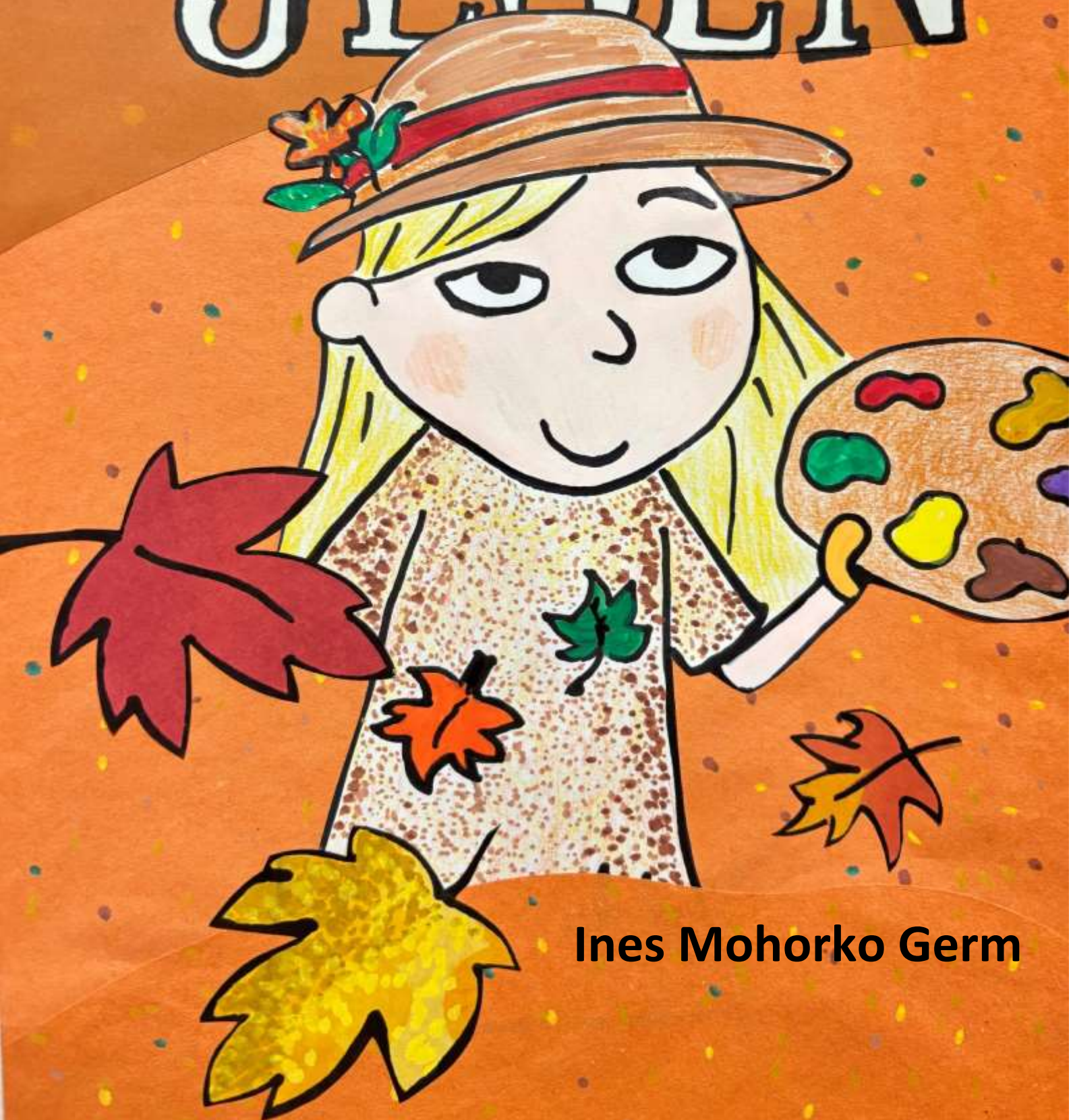

tetka JESEN

Ines Mohorko Germ

Ines Mohorko Germ

Tetka Jesen

Ilustrirala

Ines Mohorko Germ

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

2026

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici

[COBISS.SI](https://cobiss.si)-ID [288701955](https://cobiss.si)

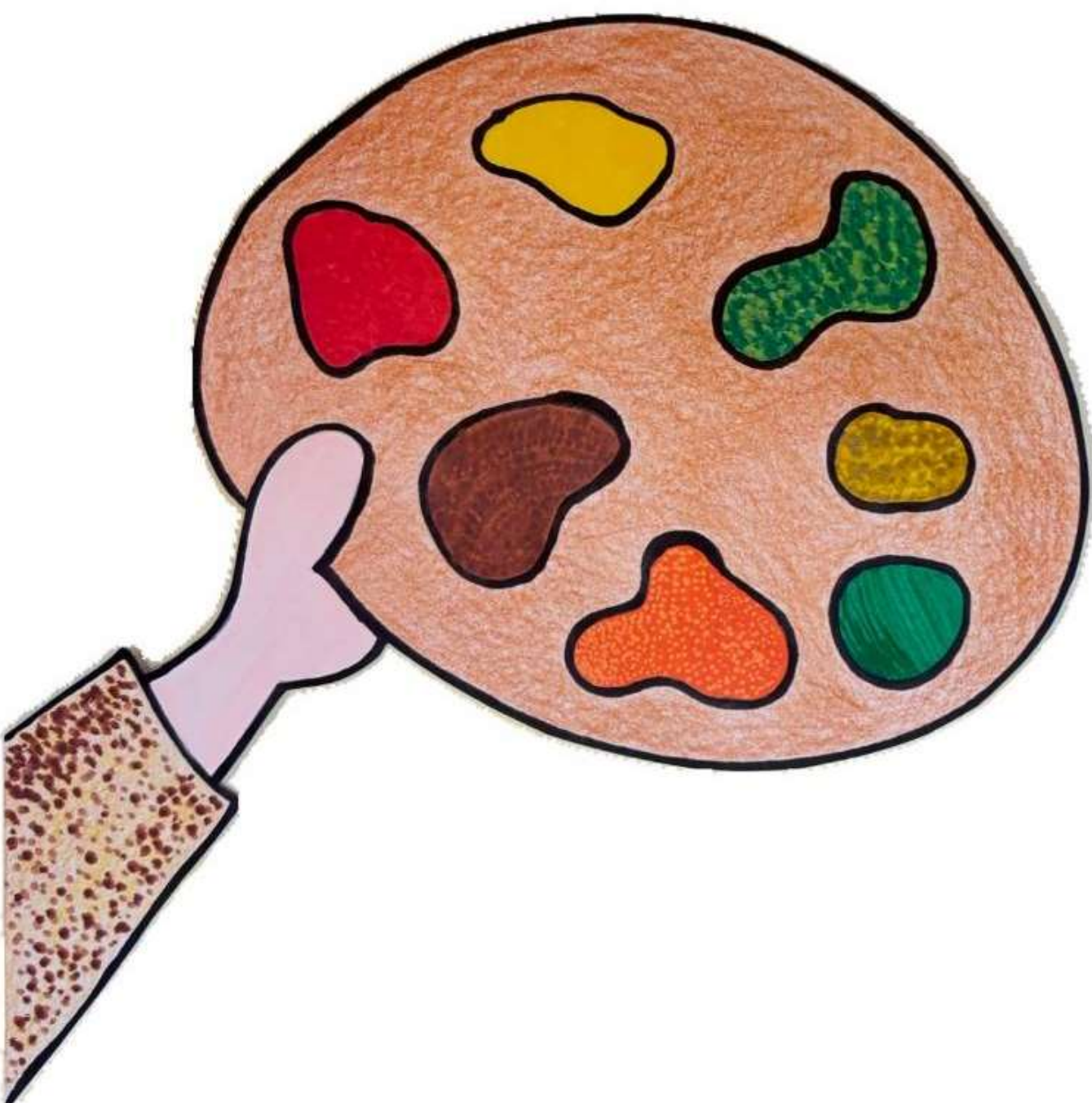
ISBN 978-961-97516-9-5 (PDF)

Tetka Jesen je prišla
v deželo!

Barv v paleti ima na dębęlo.

Listki bili so

Zdaj so

RDEČI

RJAVI

in RUMENI

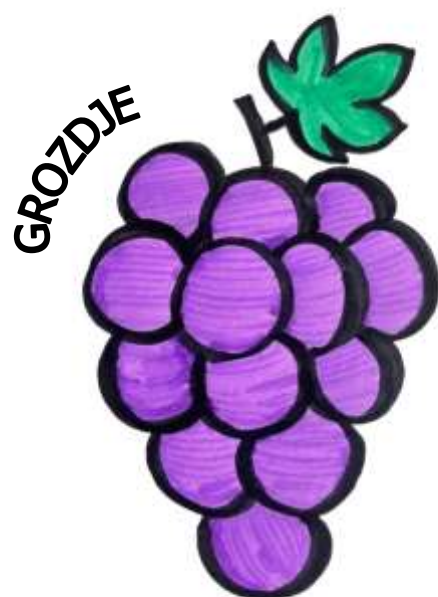
Trdno so se vejč držali, zdaj, zdaj bi po
zraku z vëtrom plęsali.

Š seboj v košari nosi jesenske plodove, ki
jih obesi na veje dreves.

KAJ SE SKRIVA V NJENI KOŠARI?

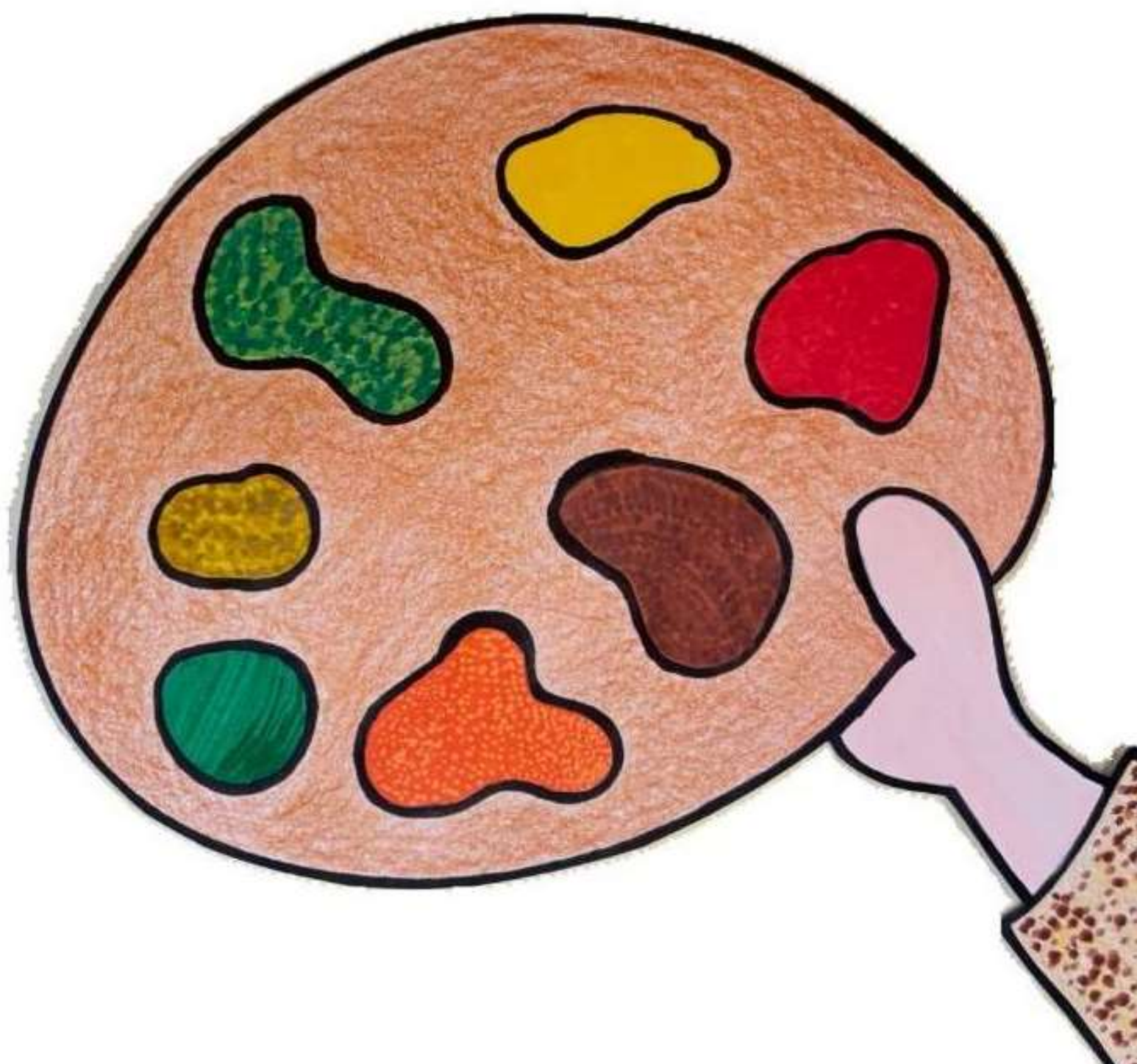
Ptiček Jeseniček je njen pomočnik. Po
gozdovih, travnikih in vaseh šepeta, da
teta je prišla.

Ljudje se njenega obiska veselijo. Pravijo
ji dobra žena, saj jim daje takšne stvari, s
katerimi se babico Zimo preživi.

Š prękrasno palęto in z barvami mnogimi
skaęę naokrog in kot slikar poslika
naravo, da bo vse lępo postalo.

POZNAŠ VSE TE BARVE?

ZELENA

RDEČA

RJAVA

RUMENA

Nekkega lepčega jesenskega jutra je tетка
jesen barvala listje na drevesu starega
hrasta. Mrmrala je jesensko pesem, ko je
ob svojem ušesu zaslišala tiho ihtenje.

Jokal je majhen želod. Vse tręsoč se je
pozibaval na hrastovi vęji.

»Malček, kaj pa je?«

»Zbudila me je. Zbudila, zbudila, zbudila,
zbudila! In sploh ji ni mar!«

»Kdo te je zbudil, ti jezni želodek?«

»Ona. Velika, pernata kljunasta žival, ki je trkala po deblu mojega hrasta in si dolbla duplino za zimski počitek.«

»O! Najverjetneje škorce.«

»Ne, škorci kljuvajo, ta pa je tolkla in tolkla in tolkla kot majhen gozdni kovač.«

»Aha, potem je bila žolna!«

»Za njo je prišla še druga žival. Kosmata,
košata in brkata, ki...«

»Mačka?«

»Ah, ne. Ta je imela košat rep in drobne
hitre tačke. Skakala je z drevesa na drevo,
nabrala je cel kup mojih bratcev, mense pa
pod nosom požgčkala z repom.«

»Ja, botra veverica! Povej želodek, kako ti
lahko pomagam?«

»Poglej me, tetka Jesen. Ves sem še zelen
in mehak. Moj klobuček je še premajhen.
Prehitro sem se zbudil. Tak vendar ne
morem pasti z drevesa.«

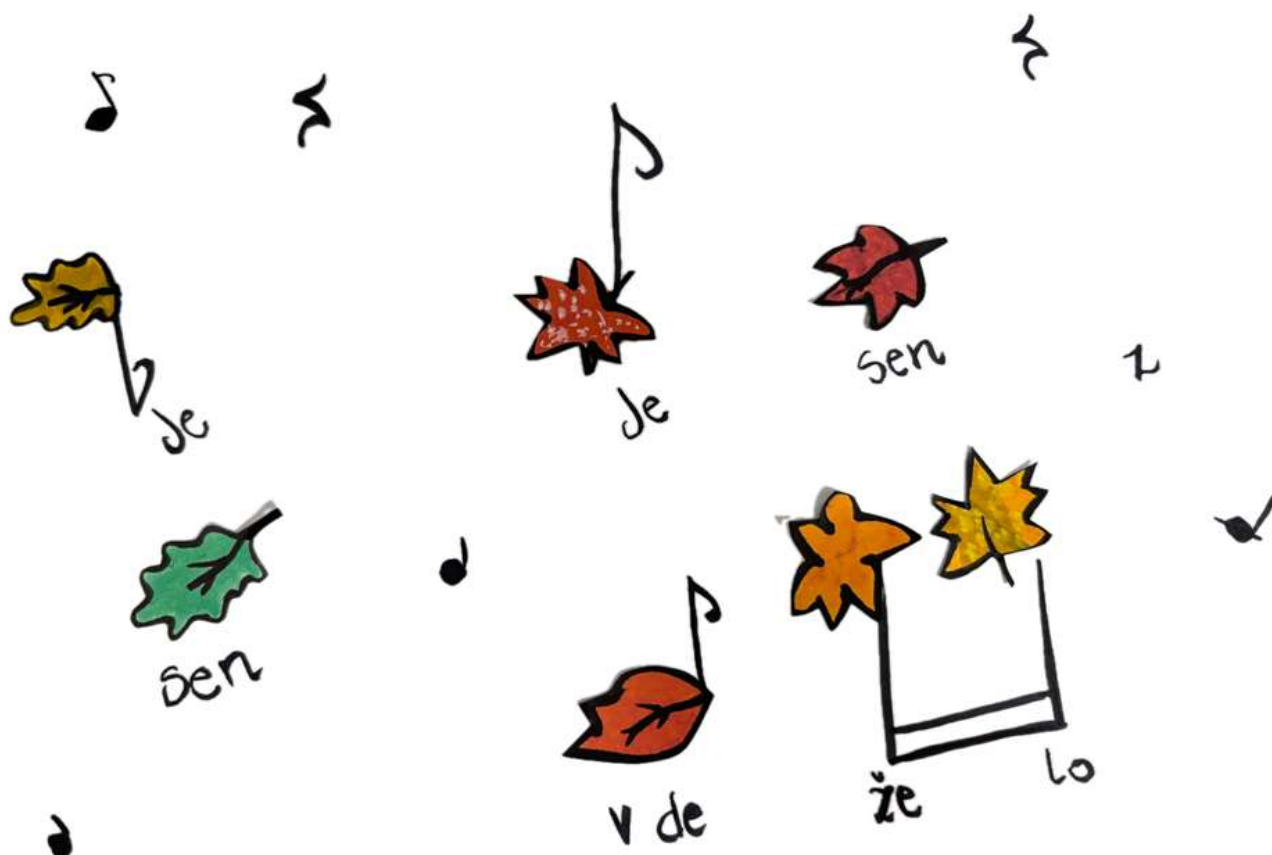
»Res neugodna reč. Ampak ne skrbi.
Nečesa se bova že domislila.«

Meditem ko sta razmišljala, kaj storiti, so
jima na pomoč priskočili otroci.

»Želodka bi morali uspavati,« so rekli.

»Tako kot nas uspavajo mamicę, očki,
dędki in babicę. S pęsmijo.«

In res. Tетка jesen je tiho zapela svojo
pesem ...

Jesen, jesen, jesen, v deželo je prišla.

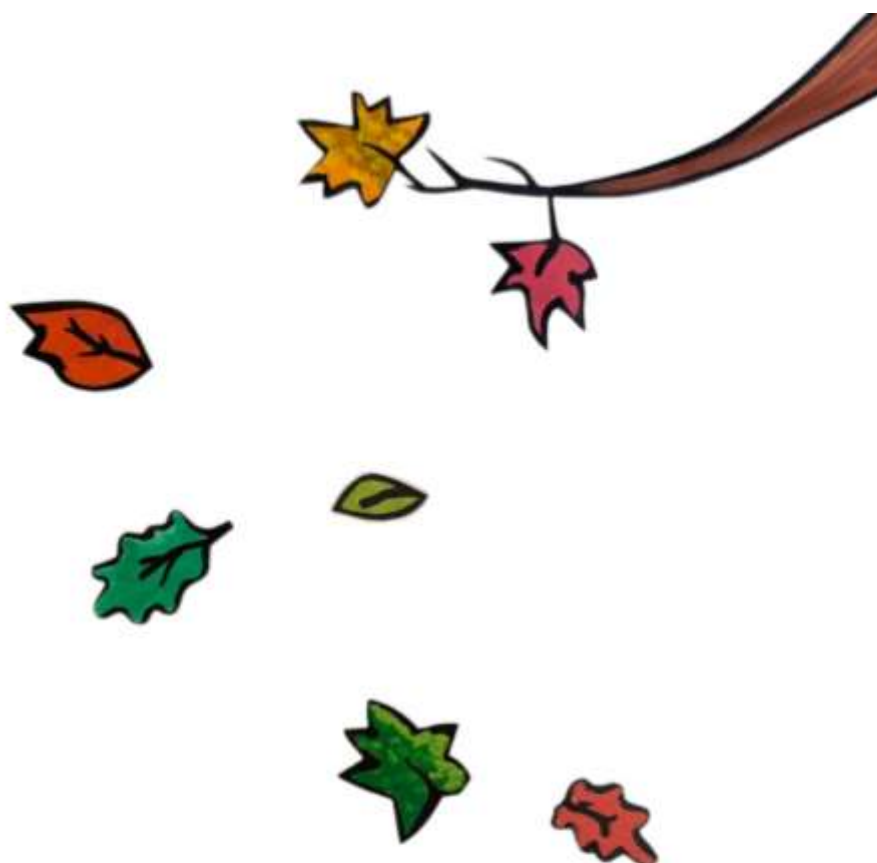
Jesen, jesen, jesen, to dobra je gospa.

Pobarva grozdje in se veseli,

z vetrom raja, kot listje se vrti.

Jesen, jesen, jesen, paleta barv ima,

jesen, jesen, jesen, lepša je kot mavrica.

Komaj je odpela zadnji verz, že je želodek
sladko zaspal.

Tetka Jesen pa je lahko odhitela nazaj na
džlo.

Ko bo prav vse lepo obarvano in bodo
plodovi dozoreli, pa le pojdite v gozd in
si ogledjte njeno jesensko mojstrovino.

